

Dåpsfest

Under Else-Britts og min reise i Russland sist sommer bodde vi hos pastor Konstantin og hans familie i Kovrov noen dager. De har to gutter på ca 8 og 10 år. Konstantin er en mann ledet av Gud på mange måter. Han har bl.a. avsatt hver mandag kveld til guttekveld. Da er han sammen og leker med, og leser for, sine to barn. I Hjertegodt Nytt nr 2-03 skrev vi litt om han selv og om menigheten, etter vårt besøk der i 2003. Kirkebygget ble satt fyr på hele tre ganger i løpet av noen få år. De strever fortsatt med å finne penger til en ny kirke.

Sommeren 2003 planla pastor Konstantin å ta med seg familien på en feriereise til Ukraina. I god tid forsøkte han å kjøpe togbilletter. Men jernbanen i Russland selger ikke billetter lang tid i forveien, derfor kunne han ikke sikre seg denne reisen i god tid. Da datoen kom da han kunne kjøpe billetter, ble han meget forbauset. Det fantes ingen ledige plasser! Han gikk tilbake til jernbanestasjonen mange ganger. De klarte ikke å gi han billetter. Han kunne ikke forstå dette. Skulle hele ferien gå i vasken? Han hadde jo i tillegg avtalt med en kamerat fra Tyskland om å møtes der en viss dato. Dagene og ukene gikk og situasjonen var uforandret. Nå var det juli. Han bad til Gud og sa: ”Jeg trenger en ferie, vær så snill, Gud, hjelp meg å få kjøpt billetter!” Mens han ba kom en merkelig innskyttelse. Det var liksom en beskjed, en stemme som fortalte følgende: ”Jo, dere kommer til å dra til Ukraina, men først skal du døpe.”

Etter gudstjenesten den neste sabbaten kom Andrej frem til pastoren og sa: ”Jeg ønsket å bli døpt.” Andrej hadde lenge ønsket å bli døpt, men han hadde hele tiden hatt en slik lengsel etter å få bli døpt sammen med sin kone. Men hun hadde ikke villet enda. Nå på denne sabbaten forklarte Andrej at kona hadde opplevd en omvendelse og at begge ønsket dåp. Neste sabbat døde pastoren Andrej og kona samtidig etter parets eget ønske. Altså samtidig!! Begges hoder hvilte på pastorens arm og ble senket ned i vannet i samme sekund. Litt av en dobbeldåp!

Men dette var ikke alt. Etter dåpen kom en dame ved navn Natasja til pastoren og fortalte at hun også ville bli døpt. Hun bodde i nabobyen Sysdal. Så allerede neste sabbat ble det arrangert dåp ute i byens elv. Under dåpshandlingen regnet det kraftig. Natasja hvisket til pastor Konstantin like etter neddykkelsen:

”Du kan ikke se at jeg gråter fordi det regner så mye, men det gjør jeg. Jeg er så rørt og glad over at Gud har besvart mine innerste lengsler og ønsker.”

Samme dag, etter gudstjenesten, kom et ektepar frem til pastoren. Mannen Victor, hadde lenge studert Bibelen med pastoren. Nå ville han fortelle at han også ønsket å bli døpt i elva. Pastoren kjente han godt og visste at han allerede hadde mange erfaringer med Gud. Der og da ble de enige om: Dåp imorgen! Søndag ettermiddag møtes menigheten ved elvekanten igjen. Denne dagen er det strålende sol og innbyggerne i den lille russiske byen har dratt mann av huse for å benytte ettermiddagen til bading og soling. Hele stranda er overfylt av badende mennesker. Skal dette stoppe dåpen? Absolutt ikke!! Pastor Konstantin hever stemmen og forklarer for mengden at “her skal det holdes dåp!” Han peker på stranden og viser hvor det skal foregå. Han ber folket flytte seg litt oppover. Hans naturlige myndighet og sikkerhet gjør at hans ordre blir fulgt. Når dåpskandidaten er klar og menigheten har satt seg, begynner pastor Konstantin sin tale. Nå må han bruke alle de ressurser han har for å snakke så høyt han klarer. Over tusen mennesker er tilstede. De aller aller fleste er jo badegjester og helt uten kunnskap om et gudsforhold og dåp. Her holder pastoren en spontan og lang preken for alle badende ikke-kristne. Deretter følger dåpshandlingen. Dette gjør et mektig inntrykk på de tilstedeværende.

Tenk deg, tre dåpshandlinger i løpet av 8 dager! Det var mer enn pastoren kunne drømme om, selv om han i løpet det siste året hadde døpt 14 mennesker tilsammen.

Hva tror du skjedde neste dag? Jo han kunne kjøpe billetter til Ukraina! Gud hadde på en måte forhindret billett kjøpet til etter at alle disse dåps-sermoniene var over. Med en forsinket ankomst i Ukraina, hvem tror du han møter? Jo, kameraten fra Tyskland som også hadde fått ferien sin forsinket. Sammen besøkte de en dame som de kjente fra tidligere. Tamara, 42 år, og med hjertekreft. Hun hadde vært kristen i mange år men nå ønsket hun å bli døpt som adventist. I samarbeid med adventmenigheten på stedet kunne Konstantin døpe henne ute i et vann. Byens innbyggere fikk høre om dette og over 100 kom for å være vitne til dåpen. Sykdommen tok deretter overhånd, og hun døde bare to uker senere. De av hennes venner som så henne etter at hun døde, kunne tydelig se et smil i ansiktet hennes. Noen kommenterte: ”Ja, hun har virkelig sett engler.”